

Forslag til folketingsbeslutning om bedre vilkår for mindre virksomheder.

Fremsat den 2. december 1975 af *Havnstrup Clemmensen* (KF),
Ninn-Hansen (KF) og *Schlüter* (KF).

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, der forbedrer vilkårene for mindre virksomheder efter følgende retningslinier:

1. Dagpengeloven ændres, så staten betaler en del af den præmie, som mindre virksomheder må indbetale, hvis de vil frigøre sig fra forpligtelsen over for ansatte under de fem første ugers sygdom. Karens-tiden for selvstændiges modtagelse af dagpenge ved egen sygdom nedsættes fra fem til tre uger.

2. Medarbejdende ægtefæller sikres ret til at modtage hele indkomsten af deres arbejde (som svarende til normal lønindkomst) på selvangivelsen — dog højst halvdelen af den samlede indkomst. Medarbejdende ægtefæller ligestilles med lønmodtagere vedrørende ATP.

3. Betalingen af moms, ATP, kildeskat m.v. samordnes, og byerhvervene indrømmes

længere kredittid for indbetalinger. Det forhandles med de berørte erhverv, om der på anden måde kan gives kompensation for den administrative byrde, der måtte blive tilbage for de mindre virksomheders vedkommende.

4. Staten påtager sig et ansvar for forsikringen af højt beskattede varer (f.eks. tobak og spiritus) ved at deltage i betalingen af forsikringspræmierne eller ved, at staten efter indbrud refunderer de stjålne varers afgiftsværdi.

5. Byerhvervene ligestilles med landbruget med hensyn til konsulentordninger.

6. Den særlige indkomstskat vedrørende fast ejendom, goodwill, aktier m.v. lempes for at give rimelige vilkår ved forretningsafståelse.

Bemærkninger til forslaget.

Ud over de berørte seks punkter ønsker forslagsstillerne en række andre forhold med tilknytning til mere principiel lovgivning drøftet. Formålet hermed skal bl.a. være:

a. Der sikres straks mulighed for, at selvstændige kan blive medlem af en særlig arbejdsløshedskasse, og på længere sigt forberedes én fælles arbejdsløshedskasse for alle, hvorefter man oven på en grundforsikring kan sikre sig yderligere ydelser gennem frivillige ekstrabidrag.

b. Førtidspensioneringen indrettes, så selvstændige får lettere adgang til førtidspensionering, når de i en fremrykket alder må afstå deres forretning.

c. Avancestoploven ophæves, og nettoavancebegrebet ændres i pris- og monopollovgivningen.

d. Det nuværende fastprissystem inden for bygge- og anlægssektoren ophæves.

e. Afskrivningsreglerne forbedres varigt, og der sikres mulighed for afskrivning på bindende kontrakt.

f. By- og landzonenloven administreres så lempe-

ligt, at den ikke hæmmer forretningslivet i de små samfund.

g. Der skabes erstatningsmulighed for indehavere af forretninger, der fratages deres næringsgrundlag gennem offentlige planlægningsdispositioner.

h. ATP-loven ændres, så ikke blot enkeltvirksomheder, men også branchesammenslutninger kan låne til rationaliseringsformål.

Virksomheder trues.

Forslagets formål er at give anledning til en lovgivning, der kan modvirke det stærke fald i antallet af mindre virksomheder i byerhvervene. Forslagsstillerne har ikke til hensigt at beskytte virksomheder, der ikke kan klare sig på grund af manglende konkurrenceevne eller utilstrækkelige serviceydelser. Men det er forslagsstillernes absolutte mening, at den stærke nedgang i antallet af mindre virksomheder og de byrdefulde vilkår, der ofte pålægges disses indehavere, i høj grad skyldes indgreb fra det offentlige. Da samfundet er interesseret i opretholdelse af det tilstrækkelige antal mindre virksomheder til fremme af beskæftigelsen og til geografisk dækning af servicebehovet, må der nu gøres en bevidst indsats på at gøre det mere tiltrækkende at drive en mindre virksomhed.

Bemærkninger til de enkelte forslag.

Ad 1.

Talrige udtalelser vidner om, at virksomheder undlader at antage yderligere medarbejdere på grund af dagpengeloven. Det kan være en katastrofe for en lille virksomhed, hvis nyansat arbejdskraft rammes af sygdom og dermed belaster virksomheden med dagpenge i fem uger. Den forsikringsmæssige ordning, der skulle modvirke denne tendens, har vist sig at være så dyr, at den ikke benyttes i tilstrækkeligt omfang.

Også egen sygdom er alt for belastende for en lille virksomhed. Ved en nedsættelse af karenstiden for modtagelse af dagpenge modvirkes denne belastning.

Ad 2.

Det føles som en stor uretfærdighed, at en medarbejdende ægtefælles indsats i den fælles virksomhed af skattemyndighederne agtes ringere end en normal lønmodtagerindsats. Da det skønnes upraktisk og urimeligt, at medarbejdende hustruer skifter

over til anden virksomhed alene af skattemæssige grunde, foreslås det, at den medarbejdende hustrus indsats skal beskattes på linie med en tilsvarende indsats af fremmed medhjælp.

Ad 3.

De senere års mange administrative byrder belaster især de mindre virksomheder meget hårdt. Det foreslås derfor, at der nu sker en virkelig samordning af de mange indbetalinger til det offentlige, og at byerhvervene sikres færre indbetalinger og længere kredittid. Samtidig bør der indledes en forhandling med de berørte erhvervsorganisationer om en form for kompensation for den del af den administrative byrde, det ikke måtte lykkes at fjerne fra virksomhederne.

Ad 4.

Især visse butikkers forsikringsomkostninger er steget meget voldsomt i de senere år. Da de forsikrede varers værdi ofte for størstedelen er værdien af de afgifter, staten pålægger højtbeskattede varer, findes det rimeligt, at staten går direkte ind i denne risiko, enten gennem deltagelse i forsikringen af de pågældende varer, eller ved, at staten refunderer højtbeskattede varers afgiftsværdi efter indbrud.

Ad 5.

Fra gammel tid har det været tradition, at staten deltog i betalingen af det dengang største erhverv, landbrugets konsulentafgifter. Det har været betydelig vanskeligere at skabe offentlig interesse for tilsvarende konsulenthjælp i byerhvervene. Forslagsstillerne mener, at der bør ske en ligestilling med hensyn til konsulenthjælp i by- og landbrugs-erhverv.

Ad 6.

Ved afståelse af en mindre virksomhed, der ofte skyldes sygdom, nedgang i indtjening eller manglende mulighed for at klare de mange forpligtelser og byrder, det offentlige har lagt på virksomheden, forsvinder en betydelig del af salgssummen ofte i særlig indkomstskat. Da virksomheden ofte er den pågældendes eneste mulighed for selvpensionering, findes det urimeligt, at samfundet på denne måde fjerner en del af det økonomiske resultat efter en langvarig erhvervsaktiv indsats.